

Vestmenningar tevja nú gull

Hondbóltur: Enn einaferð gjórdist það ein sannur gysari, tá ið hovingarnir báðir í føroyskum manshondbólti, VÍF og Kyndil dystaðust í Vestmanna sunnudagin. VÍF vann við einum máli, og nú er aftur púra opið í kappingini um føroyameistarateitið 1999

**VÍF-Kyndil
29-28 (14-12)**

TERJI NIELSEN

Óteljandi ferðir hevur hollin í Vestmanna kokað, tá ið hon hevur verið karmur um dyst millum VÍF og Kyndil, og dysturin millum liðini sunnudagin var heldur einki undantak. Tað er trupult at ímynda sær, hvussu tað hevði verið, um dysturin hevði verið leiktur fyri afturlatnum hurðum, soleiðis sum onkur helt, at tað skuldi verið sum revsing fyri ósömiliga atburðin hjá vestmannaáskoðarunum herfyri.

VÍF byrjaði sum eitt ódnarveður

Tað tóktist beinan vegin í dystinum sum um, at alt hovástakið í sambandi við dystin millum vestmenningar og Neistan í Vestmanna hevði givið vestmenningum júst tann neyðuga íblásturin til dystin móti arvafiggindunum úr Kyndli. Teir lögdu fyrri sum eitt ódnarveður, og við liðskiparanum Hjalmar Klein Olsen á odda fingur teir eina flúgv-

andi byrjan. Einans fimm minuttir vóru leiktir, tá ið vestmenningar høvdu lagt seg á odda 5-1.

Kyndilsliðið tóktist darvað av, at teir vantaðu stórskjuttan á høgra bakki Hannis Wardum, sum satuttan fyrri við einum ringum ryggi. Ístaðin stillaði Kyndil upp við leikandi venjaranum Jacobi Jónssyni á høgra bakki og Bjarna Wardum á skiparaplássinum.

Vestmenningar byrjaðu við Bárði Nielsen í málinum, og hann stóð so mikið væl, at tað bert var til tað eina brotskastið móti endanum av dystinum, at Eli Müller, ið hevði ligið sjúkur alla vikuna, kom inn at royna seg.

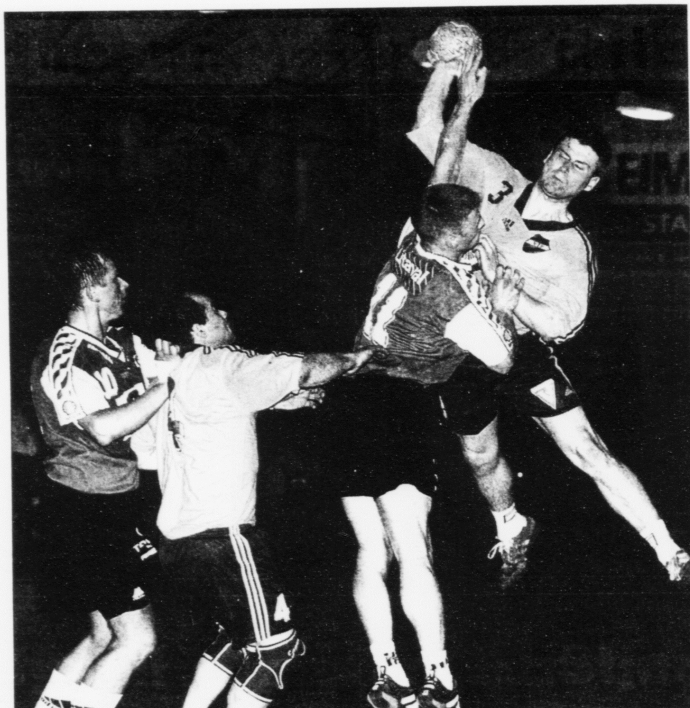
Tað var ikki fyrr enn komið var út til miðjan fyrri hálvleik, at teir grónklæddu úr Havn byrjaðu at fáa skil á spælið og verjuna hjá sær. Kyndilsverjan dekkadi ógilliga flatt fyrstu lötuna av dystinum, og hetta gav sterku skjuttunum hjá VÍF ivaleyst av rásarúmi til at fara upp frá og plaserað skotini, har teir vildu, tí kyndilsleikararnir gjørdur heldur onga roynd at fara

út og takla vestmenningar í skotlötunum.

Tá ið einir 20 minuttir vóru leiktir av fyrri hálvleiki, høvdu vestmenningar lagt seg á odda við fimm málum, 12-7. Kyndilsvenjarin, Jacob Jónsson, valdi so at seta Bárð Johannesen, ið beint fyrri dystin saman við Hans á Lag hevði leikt venjingardyst í fótbólti fyri HB, inn á vinstra bakki fyri Regin Petersen, og hetta skuldi vísa seg at vera eina skilagóða avgerð. Bárður setti beinan vegin ferð á Kyndilsliðið, og besti maðurin á vøllinum gjórdist eisini toppskjutti hjá Kyndli við átta málum. Við Bárði á odda ótu havnamennir seg spakuliga inn á vestmenningar, og tá ið farið var til hálvleiks, var støðan 14-12 til VÍF.

Stavn um stavn

Kyndil byrjaði seinna hálvleik, har teir sleptu í fyrri, og tá ið átta minuttir vóru leiktir av seinna hálvleiki, stóð á jøvnum 16-16. Síðani fylgdust liðini stavn um stavn gjøgnum hálvleikin, men størsta partin av seinna hálvleiki, var tað teir gørdur

Tveir av profilunum hittast í verjuni hjá Kyndli: Áki Olsen, sum bleiv toppskorari í dystinum við niggju málum, og Bárður Johannesen, sum var besti maður á vøllinum í Vestmanna sunnudagin

Mynd: Jens Kr. Vang

úr Havn, sum vóru á odda við einum ella tveimum málum.

Vestmenningar vildu tó ikki sleppa endanum, og teir hildu allatíðina fast í Kyndli. Størsti parturin av málunum hjá VÍF komu antin eftir einmálsavrik frá Áka Olsen, sum ferð eftir ferð vísti framúrskarandi skottekknikk, ella komu málini úti í høgru álopssíðu hjá vestmenningum, har líti og fótími John Zachariassen spældi ein av sínum allarbestu dystum. Tað var eisini hesin sami John, sum skeyt sigursmálið fyri vestmenningar, tá ið einans fimtan sekund vóru eftir at leika. Beint framman undan hesum málinum hevði Rúni Poulsen á strikinum hjá Kyndli havt ein gyltan møguleika at skora fyri sitt lið, men royndin hjá honum fór við síðuna av málinum hjá Bárði Nielsen.

Nakað av roki var júst hesa lötuna, tí tá ið Rúni hevði brennt fyrri Kyndil, og vestmenningar fóru í skjót-álop, rendu teir báðir, Jacob Jónsson og Oyvindur Brimnes, høvdini saman á miðjum vølli, og stoyturin var rættuliga ógvusligur. Oyvindur Brimnes bleiv skjótt fingin út av vøllinum til viðgerð, meðan verri stóð til við íslenska venjaranum hjá Kyndli. Lækni var beinan vegin hjá honum, men dysturin bleiv ikki steðgaður, fyrr enn John hevði skorað sigursmálið fyri VÍF. Hetta vóru kyndilsmenn rættuliga ónógdir við, tí teir mettu, at dysturin átti at ver-

ið steðgaður áðrenn, men um so var, so høvdu dómarnir uttan iva tikið ein upplagdan málsmöguleika frá heimaliðinum.

Vestmenningar vóru kaldari

VÍF vann dystin 29-28, og samanumtikið kann sigast, at úrslitið var á góðari leið. Í mun til gestinar, so hildu vestmenningar høvdið kalt, tá ið á stóð, og so høvdu teir eisini tað neyðuga hepn, sum skal til fyrri at vinna ein slíkan dyst.

John Zachariassen spældi ein sera góðan dyst fyri VÍF, og hann bleiv eisini matchvinnari. Somuleiðis stóð Bárður Nielsen sera væl í málinum, meðan Áki Olsen og Hjalmar Klein Olsen eisini vóru millum teir bestu hjá heimaliðinum.

Hjá Kyndli var Bárður Johannesen nógv tann besti leikarin. Um fleiri av hinum kyndilsleikarunum høvdu torað at gjørt sum Bárður og roynt at bart seg gjøgnum sterku verjuna hjá vestmenningum, so hevði úrslitið møguleiga verið eitt annað, tí tað tóktist, sum um alt ov fáir av havnamonnunum tordu at taka ábyrgd. Eisini royndist Leivur Holm væl bæði í álopi og verju, meðan Bjarni Wardum var góður í álopinum í seinna hálvleiki. Hans á Lag stóð til tíðir eisini væl í málinum hjá Kyndli.

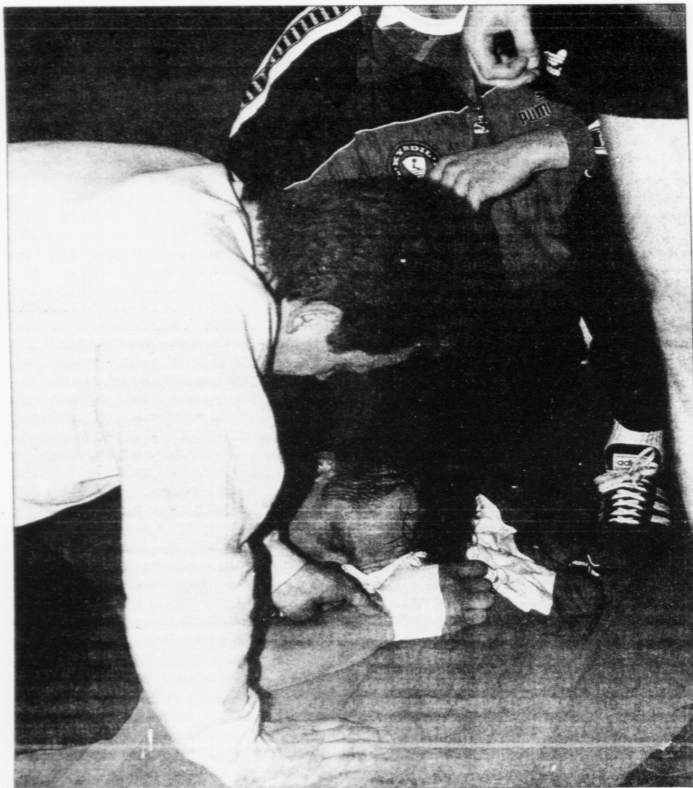
Dómarnir í dystinum, Petur S. Dahl og Gunnar Djurhuus, komu hampuliga væl frá eini truplari uppgávu. Fyrstu lötuna av dystinum tóktist tað tó, sum teir vóru eitt sindur bangnir fyrri, at teir skuldu fáa áskoðararnar ímóti sær, tí teir góvu allar marginaldómar til vestmenningar. Eftir steðgin royndust teir stak

væl, og avgerðin ikki at steðga dystinum beint eftir stoytin millum Oyvind og Jacob var helst eisini røtt, hóast Kyndil uttan iva vil mótmæla hesum.

Dómaraþorðið

Her í blaðnum bleiv nevnt seinasta kappingarar, at tað var eitt sindur óheppið við hallarfrásøgn frá dómaraþorðinum í Vestmanna. Framvegis er hallarfrásøgn til dystinar hjá VÍF, men nú er frásøgnin batnað, og nógv av býttu og óneyðugu viðmerkingunum eru burtur, hóast onkur framvegis kemur fyrri.

Hinvegin er tað undir alt lágmærk, at tað gongur so strítið við at fáa steðgað tíðini, tá ið dómarnir biða um hetta, sum tað ger í Vestmanna. Undirritaði blaðmaður taldi í hvussu so er triggjar ferðir, har tíðtakarin ikki steðgaði tíðini fyrr enn eini fyra til fimm sekund eftir, at dómarnir høvdu gjørt vart við hetta. Ta einu ferðina var móti endanum av dystinum, tá ið VÍF júst hevði lagt seg á odda 29-28, og kyndilsleikari fekk bart seg til eitt triggjarmeturkast. Fimm sekund vóru eftir á klockuni, tá ið dómarnir bóðu um, at tíðin skuldi steðgast, men tá ið klockan steðgaði, var bert eitt sekund eftir at leika. Hetta fekk óði í kyndilsleikararnar, og tað er væl skiligt. Um tíðtakarin ger hetta við vilja, skal verða ósagt, men undir øllum umstøðum, so eigur hetta ikki at koma fyrri í so avgerandi dysti. Tískil átti møguleiga at verið umhugað at fáa uttanveltað fólk til dómaraþorðið í so týðandi dysti. Undir øllum umstøðum eigur VÍF at taka hetta til eftirtektar.

Kyndilsmenn vóru illa nógdir, tá venjarin fekk skaða, uttan at spælið bleiv steðgað, fyrr enn VÍF hevði skorað

Mynd: Jens Kr. Vang